

START

Rok II

Kraków, dnia 30 sierpnia 1946

Nr. 53

Wisła-Garbarń 2:0 (1:0)

Odkąd „zaszczycono” mnie wyróżnieniem z okazji występu na boisku z drzeniem i lekkiem przystępuję do pisania sprawozdań. Wiem już teraz ile to „sztuki” trzeba, aby strzelić bramkę i dlatego proponuję, aby każdy z widzów choć raz zagrał mecz, bo wtedy już nie ośmieliłby się skrytykować np. Bystronia, że mając t. zw. mrowianą pozycję ani razu nie umieścił piłkę w siatce. Że zaś Grac i Cholewa zrobili to w sposób bardzo piękny, pierwszy strzelając prawdziwą bombę z wolnego za to, że po wspaniałym przeboju został brzydki „podcięty” — Cholewa zaś w sposób pełen wdzięku i finezji, a dowodzący nielada rutyną i spokoju — przerucając piłkę ponad wybiegającym Jakubikiem — tedy jestem przed nimi z największym respektem i przynikając oczy na inne niedociągnięcia piszę im najlepszą notę. W tym stanie rzeczy gotów jestem nawet zachwycić się poziomem meczu i zaniechać powtarzania, że do ideału daleko. Muszę jeszcze przecież lojalnie stwierdzić, że grano o nader cenne punkty mistrzowskie i walka była zażarta, gdyż — wbrew przewidywaniom — siły były równe. Garbarń grała dużo lepiej niż przeciw Cracovii; atak jej wzmocniony Skrzyńskim miał w Nowaku najlepszego napastnika, którego intencje nie zawsze pojmowali jego koledzy. W pomocy miejscy Tylka zajął Górecki i wywiązał się nieźle ze swego zadania tymbarziej, że ułatwił mu je rezerwowi lewoskrzydłowy Karton. Obrona Garbarni dała z siebie maksimum walcząc po bohaterku z napadem przeciwnika, który dopiero na serio zaczął grać w ostatniej pół godzinie meczu i po okresie „lotów wywiadowczych” w teren przeciwnika rozpoczął „bombardowanie grubszego kalibru”. Że tylko raz w tym okresie bomba dosięgła celu duża w tym zasługa Jakubika, który należał zawsze i należy do mocnych punktów Garbarni.

Jego vis a vis Jurowicz wrócił znów do najwyższej formy. Spokój, rutyna i odwaga cechują tego doskonałego bramkarza i sprawiają, że w chwili obecnej jest on najpoważniejszym kandydatem na reprezentacyjnego piłkarza. Z pary obrońców lepszy Flanek miał jednak przed przerwą słabsze momenty. Pomoc Wisły równa i ambitna ma jedną wielką zaletę: umie blokować ciałem. W napadzie trójka zdecydowanie lepsza od skrzydłowych.

Omawiając przebieg gry trzeba znów podkreślić, że Garbarń, której bilans punktowy i bramkowy po dwóch meczach puli finałowej, wynosi zero, nie zasługuje na takie upokarzające 0 i 0. Chłopcy grają z sercem, ambicją i ofiarnością, mają niezłe wykształcenie techniczne, są twardzi w walce, ale... nie umieją wyzyskać nieraz znacznej swej przewagi i gubią się wprost na polu bramkowym przeciwnika. Bystron, Rakoczy i Ignaczak spudłowali wiele razy w pierw-

szych minutach meczu; kiedy zaś Wisła „rozkręciła się” o sposobność uzyskania punktu było coraz trudniej, a wynik zerowy byłby utrzymał się może do końca pierwszej połowy, gdyby nie opisana na wstępie energiczna akcja Gracza, który widząc anemię poczynił swoich kolegów rozpoczął w 36 minucie solowy raid poprzez gąszcz nóg i „zarobił” wolnego i okazję do popisania się wspaniałym strzałem, który zademonstrował jeszcze po przerwie, egzekwując rzut wolny, który minął cel tylko o centymetry.

Po przerwie przez kilkanaście minut mieli znów Garbarze wielką przewagę, a po zaprzęczeniu wielu doskonałych pozycji popisał się również Nowak wspaniałą bombą tuż nad poprzeczką. Rozumnie grająca defensywa Wisły zdołała jednak uwolnić się z opresji i wysłała swój atak do boju. Ten po ładnej akcji przeszedł szybko źle ustawionych obrońców Garbarni i zdobył w 20 minucie drugą bramkę, co przesądziło już o wyniku. Mimo że gra przybrała już później na zaciętości i mimo wielu dobrych pozycji podbramkowych po obu stro-

nach, wynik 2:0 utrzymał się do końca zawodów, w czym główna zasługa bramkarzy. Na 5 minut przed końcem pokazał Jurowicz klasyczną roblizonadę po doskonale bitym przez Nowaka z linii pola karnego rzucie wolnym, a po przeciwnej stronie Jakubik szeregiem doskonałych parad zasłużył rzetelnie na poklask widzów. Ta niezawsze umie zachować się po sportowemu. Ostatecznie boisko, to nie kościół czy teatr, gdzieby nie wolno było porozmawiać sobie głośno i dowoli; można również — jeśli komuś „połowica odbierze głos w domu” krzyknąć sobie coś od czasu do czasu dla utwierdzenia się w błogim przekonaniu, że się tego głosu nie straciło zupełnie. Lecz jednej rzeczy nie wolno: zachowywać się jak gbur, którego trzeba by w sposób bardzo niedelikatny wyrzucić z widowni. Przytem nie wolno zdradzać nieznamości przepisów! Napewno znają je lepiej od „niezadowolonych kibiców” sędziowie tacy jak Bartyzel i napewno sędziują według swojej najlepszej wiedzy i sumienia. Pocóż więc utrudniać im ciężką pracę?

(hs)

AKS zdobywa mistrzostwo Śląska

zwyciężając Rymer poraz drugi 2:1

Rewanżowe spotkanie pomiędzy mistrzami grup kl. A AKS-em i Rymerem rozegrane w Chorzowie przyniosło ponowne zwycięstwo drużynie AKS 2:1 (2:1). Zwycięstwem tym AKS zdobył mistrzostwo Okręgu śląskiego i zakwalifikował się do rozgrywek międzyokręgowych o mistrzostwo Polski.

Pierwszy mecz o mistrzostwo Polski rozegra AKS już w niedzielę z mistrzem Pomorza KKS Pomorzanie.

Spotkanie z Rymerem miało przebieg b. interesujący. Rymer zdobywając pierwszą bramkę przez łącznika Paszendę wydawał się mieć duże szanse na osiągnięcie zwycięstwa. Następnie jednak dwie bramki zdobyte przez Spodizeję ustaliły wynik spotkania. Po przerwie miał AKS możliwość uzyskania wyższego wyniku, jednak rzut karny bity przez Spodizeję obronił bramkarz Rymera Morawiec.

...a Warta Okręgu Poznańskiego

Warta-KKS 2:1 (1:1, 1:1)

Poznań 28 sierpnia (tel. wł.). Czwarte z kolei zawody o tytuł mistrza Poznania wyłoniły wreszcie po dogrywce mistrza Pozn. Okr. Zw. P. N. Została nim Warta, która pokonała Kolejarkę 2:1 uzyskując bramki przez Wojdęchowskiego i Gendę. Strzelcem bramki dla KKS był Białas.

Decydujące zawody miały żywy i interesujący przebieg; gra prowadzona była na dobrym poziomie a mimo zaciętości fair. W Warcie na plan pierwszy wybiła się linia pomocy — w KKS-ie Skromny w bramce oraz Atlasński i Białas w napadzie.

Na torze w Zurychu

Plattner mistrzem amatorskim świata

Mistrzostwa świata kolarskie w Zurychu zgromadziły na torze najznakomitszych kolarzy amatorów i zawodowców 21 państw, 36 torowców amatorów walczyło o pierwszeństwo spośród 15 państw.

Mistrzem został Plattner (Szwajcaria), który pokonał w finale Schandorfa (Dania), osiągając dwukrotnie czas 12 sek.

W półfinale Plattner miał przeprawę z Bijsterem (Holandia), który pierwsze spotkanie z Plattnerem wygrał w czasie 12,2, następnie jednak przegrał pod rząd dwa razy, przyczem Plattner osiągnął w drugim biegu 12,4 sek., w trzecim 12,0 sek.

Natomiast Schandorf w półfinale pokonał dwukrotnie Sensevera (Francja), osiągając w pierwszym biegu znakomity, najlepszy czas amatorów 11,8 sek., w drugim 12,6 sek.

W walce o trzecie i czwarte miejsce Bijster zwyciężył dwukrotnie Sensevera mając 12,8 sek. i 12,4 sek.

W biegach zawodowych kolarzy na torze zjawili się tacy kolarze jak Scherens (Belgia), Gerardin (Francja), Van Fliet (Holandia), Bergsen mistrz świata amatorów z roku 1939.

Niestety stare gwiazdy poodpadały w ćwierćfinale (Scherens), lub półfinale (Van Fliet i Gerardin), a do finału doszli Bergsen i Senfftleben. Finał jednak

nie został rozegrany, gdy w czasie pierwszego biegu Senfftleben uległ b. silnemu wypadkowi. Najlepszy czas wśród biegu zawodowców osiągnął właśnie Senfftleben 11,6 sek w biegu ćwierćfinałowym, w któ-

rym pokonał Scherensa. Drugi najlepszy czas miał Berksen, również w ćwierćfinale 11,8 sek. Dalsi ćwierćfinaliści Van Fliet i Gerrardin uzyskali po 12,4 sek.

Torpedo bije Dynamo (Moskwa) 4:1

W meczu piłkarskim o mistrzostwo Związku Radzieckiego pokonała znana w Polsce drużyna Torpedo słynne Dynamo (Moskwa) 4:1. Strzelcami bramek byli: Ponomariew (2) oraz Pietrow i Żarkow. Wynik tego spotkania stawia naszą drużynę reprezentacyjną, która — jak wiadomo — uzyskała z Torpedo wynik remisowy 1:1 w bardzo korzystnym świetle.

Zwycięstwo Torpedo ugruntowało jeszcze bardziej czołową pozycję tabeli dla CDKA, które jest już definitywnie mistrzem piłkarskim Związku Radzieckiego. Drugą pozycję tabeli zajmuje Kryła Sowietów, które pokonało w Kujbyszewie Dynamo (Tyflis) 1:0.

Pływacy Francji zwyciężają w Czechosłowacji

W Pradze odbył się mecz pływacki między reprezentacjami pływackimi Francji i Czechosłowacji. Spotkanie to wywołało olbrzymie zainteresowanie ze względu na udział doskonałego, najlepszego dziś w Eu-

ropie a nawet na świecie cawlisty Alexa Jany. Czesi, którzy dysponują obecnie także doskonałymi pływakami (w spotkaniu z pływakami ZSRR osiągnęli znakomite wyniki) stanowili groźnego przeciwnika. Osta-

Burza (Wrocław) i KKS Olsztyn odpadają z mistrzostw Polski

ZZK Ognisko-KKS Olsztyn 7:0

W Siedlcach rozegrano oczekiwane z największym zainteresowaniem zawody piłkarskie z cyklu gier o mistrzostwo Polski pomiędzy mistrzem Okręgu Mazurskiego KKS z Olsztyna, a mistrzem autonom. Podokr. Podlaskiego ZKS Ognisko. Zawody te przyniosły wysoko cyfrowe zwycięstwo gospodarzom dla których bramki zdobyli: Major 3, Trzos 2 oraz Lewocki II i Mazur po jednej. Oprócz strzelców bramek ze zwycięskiej drużyny wyróżnili się: bramkarz Szymański i pomocnik Górzyski. U pokonanych zawiódł zupełnie bramkarz Swoboda natomiast najlepiej spisywali się środkowy napastnik Siwek oraz pomocnicy Andrzejczak i Kopczyński.

PKS. (Szczecin) — Burza (Wrocław) 2:1 (1:1, 1:0)

Rozegrany w niedzielę we Wrocławiu pierwszy mecz o mistrzostwo Polski pomiędzy wrocławską Burzą, a szczecińskim P. K. Sem zakończył się zwycięstwem piłkarzy Szczecina 2:1, którzy w ten sposób kwalifikują się do dalszej rundy międzyokręgowych zawodów o mistrzostwo Polski w piłce nożnej i walczyć będą w dniu 8 września z mistrzem Poznania.

Zawody miały żywy i interesujący przebieg, a w normalnym czasie gry zakończyły się nierozgraną 1:1. Prowadzenie zdobył P. K. S. w 10-ej minucie pierwszej połowy z rzutu karnego, egzekwowanego przez doskonałego swego napastnika Genclera. Burza miała doskonałe sposobności wyrównania przed przerwą, jednak bramkarz P. K. S-u stanął na wysokości zadania i nie dopuścił do utraty bramki.

Po przerwie w okresie wyrównanej gry, zdobyła Burza wyrównanie ze strzału Sierzęga po dobrym dośrodkowaniu lewo skrzydłowego Lewandowskiego.

Wobec tego, że mecz zakończył się rezultatem nierozstrzygniętym, sędzia Romanowski z Warszawy zarządził 30-to minutową dogrywkę. W tym okresie gry miała Burza dużą przewagę, zanosiło się na to, że zejdzie z boiska jako zwycięzca, gdy tymczasem wypad Szczecinian, kończy się celnym strzałem Genclera, a P. K. S. zdobywa w ten sposób nieoczekiwane zwycięską bramkę na dwie minuty przed końcem zawodów.

W PKS-ie wyróżnili się Lewy obrońca, Kowalski, środkowy pomocnik Gajda oraz Gencler w ataku — w Burzy doskonałym był bramkarz Kory, oraz Sierzęga Lewandowski w napadzie. Widzów mimo fatalnej pogody zebrało się ponad 3 tysiące.

Kto gra w niedzielę o mistrzostwo Polski

W dalszym ciągu rozgrywek międzyokręgowych o mistrzostwo Polski w piłce nożnej spotykają się ze sobą w niedzielę 1-go września następujący mistrzowie Okręgów: Pomorzanie—AKS w Chorzowie Gedania—RKi w Sosnowcu Lublinianka—Radomiak w Radomiu.

Okręg Krak. ZRSS (RSKO)

W sprawie ustalenia programu i terminu mistrzostw rob. Okręgu rKakowskiego ZRSS, zwołuje się zebranie Wydziału Technicznego — sekcja piłki nożnej na dzień 2 września br. (poniedziałek) na godz. 5 popoł. w lokalu przy ul. Sławkowskiej 6. I. p.

W skład Wydziału Technicznego wchodzi: Babraj, Krupa, Majcher, Kurdziel i Garzel.

Obecność wszystkich członków obowiązkowa. Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych urzędują w dniach 31 sierpnia i 1 września br. w Łodzi — Robotnicze Mistrzostwa Lekkoatletyczne Polski w konkurencjach męskich i żeńskich.

tecnie jednak przegrali 16:24.

Jany wygrał 100 i 200 m styl. dow. Na 100 m uzyskał wspaniały czas 58,6 sek. Czech Landkammer był drugi w czasie 1,03,5 min. Na 200 Jany miał 2,12,7 sek.

W biegach grzbietowych na 100 m wygrał Vallery 1,10 min. przed Kowarzem 1,13,9 min., na 200 m Kowarz był pierwszy w czasie 2,38,4 min. ustalając nowy rekord czeski.

400 m stl. dow. wygrał bezkonkurencyjny Czech Bartusek 5,11,8 min.

Także Skovajsa w biegu na 200 m styl. kls. uzyskał b. dobry czas 2,53,5 min.

W spotkaniu piłki wodnej między zespołami Francji i Czechosłowacji wynik przyniósł 3:3.

Niespodzianki wśród kolarzy

Wielkie zwycięstwo Krakowian

Gabrych mistrzem górskim Polski, Kupczak i Dąbrowiecki zwyciężają Beka

Zamiast na torze w Zurychu kolarze polscy znaleźli się w niedzielę 25 bm. jedni na torze w Kaliszu (torowcy), natomiast szosowcy w Jeleniej Górze, gdzie rozegrali szosowe mistrzostwo Polski górskie.

W obu tych konkurencjach padły duże niespodzianki.

W Jeleniej Górze mistrzostwo Polski górskie oraz koszulkę z Orłem zdobył niespodziewanie Gabrych (KKK i M Kraków), zwyciężając tak renomowanych kolarzy jak Wandor, Kapiak, Wójcik, Kudert Pietraszewski i in. Ogólnie zwycięg ten przyniósł wspaniałe zwycięstwo kolarzom krakowskim, którzy na pierwszych sześć miejsc zajęli aż cztery. Tylko Kapiak i Pietraszewski znaleźli się wśród tych najlepszych.

Wyścig odbył się na trudnej lecz niezwykle urozmaiconej trasie, przeplatanej wysokimi wzniesieniami, które zmuszały poszczególnych zawodników do zdobywania ich już nie na rowerze ale piechotą. Liczne serpentyny i długie a strome zjazdy wymagały niezwykłego opanowania maszyny oraz nerwów. Jak podchodzenie pod wzniesienia było niezwykle uciążliwe, tak zjazdy pozwalały kolarzom na rozwijanie najwyższej szybkości. Dochodziła ona do ponad 70 km na godzinę. Dalszym utrudnieniem jazdy była rozmięta po deszczach szosa, która wymagała niezwykle dużej wytrzymałości. Okazuje się, że Gabrych po okresie słabszej formy w czasie wyścigu Kraków—Katowice—Kraków „odnalazł” siebie i za porażki

zrewanżował się znakomicie, koronując swą dotychczasową karierę kolarską zdobyciem najwyższej nagrody koszulki z Godłem Państwa.

Na starcie stanęło 34 kolarzy. Ukończyło bieg 28. Poza Gabrychem doskonałą jazdę wykazał Badoń. Wykazuje i on stałą poprawę formy, a zdobycie przez niego drugiego miejsca jest podobnie jak dla Gabrycha zwycięstwo największym sukcesem życiowym. Z Krakowa startował jeszcze Musiał, jednak z powodu dwukrotnego defektu gumy stracił on bardzo na czasie do najlepszych nie odegrał odpowiedniej roli w wyścigu. Natomiast jego kolega klubowy Motyka wykazał swe walory jako wytrzymały kolarz. Wandor, obrońca tytułu mistrzowskiego niestety nie wytrzymał trudności trasy i na jednym ze wzniesień został w tyle, nie mogąc już następnie dojść do czołówek.

Wyniki biegu przedstawiają się następująco:

1. Gabrych (KKK i M Kraków) 3 godziny, 27 minut, 15 sek.;
2. Badoń (RKS Legia — Kraków) 3,31,1;
3. Kapiak (MKS Warszawa) 3,32,16;
4. Pietraszewski (PKS Łódź) 3,32,52;
5. Wandor (RKS Legia Kraków);
6. Motyka (KCK Kraków);
7. Wójcik (ZZK Orzeł Warszawa);
8. Kudert (PKS Warszawa);
9. Manowski (RKS Sarmata Warszawa);
10. Trzciński (Elektryczność Warszawa).

Kupczak mistrzem torowym Kalisza

Kalisz przeżył wielkie zawody. Na starcie stanęli mistrz i wicemistrz torowy Polski Kupczak i Bek, w otoczeniu najlepszych torowców z Krakowa, Łodzi, Poznania, Kalisza i in.

Ponowny pojedynek Kupczaka z Bekiem i możliwość zrewanżowania się Łódzianina Kupczakowi spowodowała zebranie się rekordowej liczby widzów. Wspaniała tor kaliski, o długości 500 m, jak oświadcza kolarze, najlepszy dziś w Polsce był terenem sensacyjnych przegranych Beka już nie tylko z Kupczakiem i z Dąbrowieckim z Krakowa.

Kupczak jeszcze raz wykazał, że jest najszybszym polskim torowcem. Jego czasy jakie uzyskał w Kaliszu z najlepszych wyników 12,6 sek. potwierdzają jego wysoką klasę już nie tylko na terenie Polski ale i międzynarodowym. I należy bardzo żałować, że zamiast w Kaliszu nie znalazł się on w Zurychu. Według nadeszłych dotychczas meldunków z mistrzostw w Zurychu, miałby on z pewnością dużo do powiedzenia.

W biegach lotności nie doszło do spotkania Kupczaka z Bekiem w finale. Po drodze wyeliminowali Beka Dąbrowiecki i Kardacz z Poznania. Bieg ten miał b. ciekawy przebieg. Kardacz, mimo iż nie był groźnym zainicjował ucieczkę. Dąbrowiecki i Bek nie zwracali na Kardacza większej uwagi, pilnując tylko siebie. To też Kardacz wpadł

na metę pierwszy z dużą różnicą nad pozostałymi. Wejście do półfinału zależało od tego kto zajmie drugie miejsce. Bek na krzywej zaczął ostry finisz. Dąbrowiecki jadący na drugiej pozycji utrzymał się uciekającego i na prostej zaczął go dochodzić, by na mecie być pierwszym o długość prawie koła.

Do finału nie doszło dwóch zasadniczo najlepszych kolarzy krakowskich Kupczak i Dąbrowiecki, gdyż w półfinale Dąbrowiecki wylosował Kupczaka i przegrał. Drugi półfinał wygrał Kaliszanin Janiak.

Finał odbyty dwukrotnie przyniósł w obu biegach zdecydowane zwycięstwo Kupczaka nad Janiakiem w czasach 13,8 sek. i 12,6 sek.

Aby jednak mogło dojść, mimo odpadnięcia Beka, do spotkania Kupczak—Bek urządzono ten bieg nadprogramowo. Zwyciężył zdecydowanie Kupczak w czasie 12,8 sek. Bek okazał się wyraźnie słabszy i nie przedstawiał dla Kupczaka tego rodzaju przeciwnika jak w Krakowie w czasie mistrzostw Polski.

Po biegu Kupczak oświadczył, iż czuje się w znakomitej formie.

— Nie jeżdżę ostatnio w ogóle z maksymalną szybkością, na siłę. Brak mi odpowiednio silnej konkurencji. Żaden z polskich kolarzy nie zmusił mnie do wydania ze siebie wszystkiego. Żałuję bardzo, że nie pojechałem do Zurychu, gdyż w silniejszej konkurencji międzynarodowej z pe-

wnością uzyskałbym najlepszy rezultat. Może dojdzie do spotkania międzynarodowego z Węgrami, którzy mają rewanż u nas za rok 1939, więc miałbym możliwości porównania mych sił.

Długodystansowe torowe mistrzostwo Polski

W niedzielę dnia 8 września r. b. Polski Zwią-

Zwycięzcy z Oslo

Mistrzostwa Europy w lekkiej atletyce zakończyły się jak było do przewidzenia zwycięstwem Szwecji 147 pkt. przed Związkiem Radzieckim 96 pkt i Francją 80 pkt. Czwarte miejsce zajęła Finlandia, 5. Anglia, 6. Holandia, 7. Norwegia, 8. Włochy, 9. Dania, 10. Czechosłowacja, 11. Szwajcaria, 12. Węgry, 13. Polska, 14. Belgia, 15. Islandia.

Szwecja osiągnęła na ogólną ilość konkurencji męskich 11 zwycięstw: 800 m: Gustafsson 1,51,1 min.; 1500 m: Strand 4,48 min.; 110 m płotki: Lindman 14,6 sek.; sztafeta 4×100 m: 41,5 sek.; chód 10.000 m: Nikanson 46,052 min.; chód 50.000 m: Jungren 4,38,20 godz.; ekok wzwyż: Bolinder 199 cm; skok w dal: Laesker 7,42 m; skok o tyczce: Lindberg 4,17 m; rzut oszczepem: Attervall 68,74 m; rzut młotem: Erikson 56,44 m.

Na drugim miejscu uplasowała się Finlandia, która uzyskała 4 zwycięstwa:

400 m płotki — Storskrub 52,5 sek.; 10.000 m — Heino 29,52 min.; maraton — Hietanen 2,24,5 godz.; trójskok — Rautio 15,17 m.

Anglia dwa zwycięstwa: 100 m — Acher 10,6 sek.; 5.000 m — Wooderson 14,08,6 min.

Francja dwa zwycięstwa: 3.000 m z przeszkodami — Pujazon 9,09,4 min.; sztafeta 4×100 m — 3,14,4 (przeciętna 48,6 sek.)

Włochy jedno zwycięstwo: rzut dyskiem — Consolini 53,19 m.

- 1) Consolini — Włochy: dysk — 53,23 m; 1154 pkt.
- 2) Wooderson — Anglia: 5.000 mtr. — 14,08,6 min.; 1.140 pkt.
- 3) Slykhuus — Holandia: 5.000 mtr. — 14,14,0 min.; 1.118 pkt.
- 4) Heino — Finlandia: 10.000 mtr. — 29,52,0 min.; 1.095 pkt.
- 5) L. Strand — Szwecja: 1.500 mtr. — 3,48,0 min.; 1.085 pkt.
- 6) Nyberg — Szwecja: 5.000 mtr. — 14,24,4 min.; 1.081 pkt.
- 8) Erickson — Szwecja: 1.500 mtr. — 3,48,8 min.; 1.073 pkt.
- 9) Paeraelae — Finlandia: 10.000 mtr. — 30,04,2 min.; 1.072 pkt.
- 10) Zatopek — Czechosłowacja: 5.000 mtr. — 14,25,8 min.; 1.071 pkt.
- 11) B. Erickson — Szwecja: młot — 56,66 mtr.; 1.068 pkt.
- 12) Storskrub — Finlandia: 400 m płotki — 52,2 sek.; 1.052 pkt.
- 13) Gustafsson — Szwecja: 800 m — 1,51,1 min.; 1.029 pkt.
- 14) Bolinder — Szwecja: skok wzwyż — 199 cm.; 1.027 pkt.
- 15) Holst-Serensen — Dania: 400 mtr. — 47,9 sek.; 1.007 pkt.

Pozostali zwycięzcy swych konkurencji uzyskali następującą liczbę punktów:

100 mtr. Archer — Anglia 10,6 sek. 966 pkt.; 200 mtr Karakułow — ZSRR 21,6 sek. 940 pkt.; skok w dal Laesker — Szwecja;

zek Kolarski organizuje pierwszy po wojnie wyścig kolarski o tytuł długodystansowego mistrza Polski na torze na dystansie 50 km z 5-ma finiszami.

Pragnąc spopularyzować kolarstwo na terenach Ziemi Odzyskanych oraz ożywić istniejące a dotychczas niewykorzystane tory, wyścig wspomniany rozegrany zostanie na doskonałym torze betonowym w Szczecinie.

W wyścigu przewidziane są dla zwycięzców honorowe nagrody ofiarowane przez miejscowe władze i instytucje, ponadto zwycięzca zdobywa koszulkę z Białym Orłem oraz specjalny dyplom.

W wyścigu dojdzie do sensacyjnego pojedynku między Kupczakiem i Bekiem, którzy zapowiedzieli swój udział, przy czym ambicją długodystansowców będzie niedopuszczyć do zdobycia tytułu przez specjalistów na dystansie krótkim, którzy z poważnymi szansami stają do walki o drugą koszulkę mistrzowską.

Zgłoszenia zawodników przyjmowane są do dnia 4 września r. b. przez Polski Związek Kolarski.

Norwegia jedno zwycięstwo:

10-ciobój — Holmwang 6987 punktów (wyniki Holmwanga były następujące: 100 m — 11,7 m.; w dal — 669 cm.; kula — 12,32 m.; wzwyż — 178 cm.; 400 m — 52,7 sek.; 110 m płotki — 16,2 sek.; dysk — 36,66 m.; tyczka — 3,60 m.; oszczep — 51,06 m.; 1.500 m — 4:15,8 min.).

Dania 1 zwycięstwo: 400 m — Holt-Serensen 17,9.

Islandia 1 zwycięstwo: pchnięcie kulą — Huseby 15,56.

Związek Radziecki 1 zwycięstwo: 200 m — Karakułow 21,6 sek.

W konkurencjach kobiecych na ogólną liczbę 9:

Związek Radziecki zdobył 5 zwycięstw: 100 m — Seczienowa 11,9 sek.;

200 m — Seczienowa 25,4 sek.; rzut dyskiem — Dumbadze 44,52 m.;

rzut oszczepem — Majuczaja 46,25 m.; pchnięcie kulą — Sewriukowa 14,16 m.

Holandia zdobyła 3 zwycięstwa: 80 m płotki — Blankers-Koen 11,8 sek.;

sztafeta 4×100 m 47,8 sek.; skok w dal — Roudys 5,67 m.

Wreszcie Francja 1 zwycięstwo: skok wzwyż — Colhen 1,60 m.

Układając według tabeli fińskiej najlepsze wyniki mistrzostw okazuje się, że najlepszy wynik osiągnął Consolini w rzucie dyskiem. Liczba tych zawodników, którzy przekroczyli 1000 punktów w swych konkurencjach nie jest zbyt duża. Obejmuje ona 15 nazwisk, z tego 12 przypada tylko na biegi, natomiast jeden na skok wzwyż i dwa na rzuty. Przedstawia się ona następująco:

742 cm. 919 pkt. trójskok Rautio — Finlandia 15,17 mtr. 956 pkt.; tyczka Lindberg — Szwecja 4,17 mtr. 986 pkt.; kula: Huseby — Islandia 15,56 mtr. 984 pkt.; oszczep Attervall — Szwecja 68,74 mtr. 971 pkt.

...i nikt nie wszedł do Ligi

Przeszło 5.000 ludzi oczekiwało z napięciem oddawna zapowiadanych zawodów eliminacyjnych o wejście do Ligi pomiędzy Reprezentacyjnymi Zespołami Scen Polskich a Teamem Prasa—Kolegium Sędziów KOZPN-u. Zdawna podawane skład obu drużyn pozwalały — nawet bez konkursu „Startu” — smutk horoskopy wyraźnie przewagi zespołu prawnego-sądowego. „Echo Krakowa” przecież podało, że nawet red. Statter będzie walczył w „Prasie” o wejście do Ligi. Każdy zatem z graczy „Prasy” gdzieś „wachał” piłkę, jak nie zawodowo niemal, to przynajmniej tak po amatorsku, dla własnej przyjemności. Ale i ostateczny skład, który ukazał się na boisku Wisły, też pozwalał się typować na „finaliste” ligowego. A więc bramkarz inż. Olewski. Obrońcy Bill i Nowak, pomocnicy mec. Zastawniak, Michalik, red. Michalski. W ataku dwaj redaktorzy Targosz i Habzda — to lotna i wiotka lewa strona w przeciwnieństwie do „nleco” cięższych Seichtera i Węglowskiego na prawej. Uzupełniał linie napadu i wiązał jej skomplikowane akcje trąściwie (jako prawnik) ambitny mec. Kossek w okularach. Przeciwno takim asom ze starej Cracovii, Wisły czy Garbarni wyszła (przepraszam: wybiegła!) reprezentacja braci aktorskiej z Ziejewskim (lewy obrońca) Jankowskim i Wesolowskim (prawy napad) na czele. Reszta ataku stanowili Sołtys II, Szafranski i Melanowski. W pomocy „charowali” Cebulski, Jedrzejowski i Schmidt, uzupełniał ich w obronie Borkowski, a w bramce Czarny (nie mylić z „Czarnym” z Wisły, który właśnie ten mecz sędziował).

Gromkim „Hop, dziś-dziś” w tempie mazura pozdrowili artyści zgromadzonych widzów, doda-

jąc i sobie tym ducha. A kiedy jeszcze i mistrz Solski przed rozpoczęciem tego „ważnego” spotkania, zwrócił się do obydwo „drużyn” z odpowiednio pocieszającym przemówieniem na boisku, z teatralnych piłkarzy opadła całkowicie „trema”.

Aleja iacta — rzucono kości. To nic, że pełna polotu redakcyjna para Targosz-Habzda przechodził raz po raz „tyle Artystów, że w piątą minutę gry mec. Kossek z wyłożenia (sic) tej pary posyła pierwsza (i) „bombe” w stronę (niestety tylko w stronę) bramki aktorskiej, bo i niezawodny obrońca starej Garbarni sędzia Bill ratować musi raz za razem w „groźnych” sytuacjach. Gra się „zaostża”. Dochodzi nawet do tego, że sędzia tego spotkania Gracz (Wisła), wspomina ostro zawodników Billa i Seichtera (Koll. Sędziowskie) za „brutalną” grę. Robi to jednak z taktem, — powiedziec by można — „ze słodka mina”. Wiadomo, zemsta jest słodka, — a kiedyż, jak nie dziś! Węć surowo trzyma w karchach obie drużyny, odwróćduje liczne pozycje „spalone” rwaczej się napróżd parze prasowej Targosz-Habzda, hamując kilkakrotnie ich pochopny Start (do piłki oczywiście). A recenzent sportowy „Echa Krakowa” tylko ręce zacierał, siedząc na trybunie. Tu muszę wspomnieć o wielkim zawodzie, jaki spotkał widzów-czytelników „Echa”, którzy w zespole prasowym na boisku nie uirzeli swego „duchowego” przewodnika. Czyżby był tylko teoretykiem, który zimnym „medrca” szkiełkiem woli patrzeć, jak redaktorzy „Startu” „robią bokami”? Bo rzeczywiście lewa strona napadu dziennikarsko-sędziowskiego „spuchła” i dała dojść do głosu stronie prawej, gdzie Seichter z Węglowskim wózkowali „wspaniale”. Z ważniejszych wydarzeń przed pauzą notujemy jeszcze pełne pomyślności kopnięcie piłki tyłem (tzn. w pozycji

tyłem a nie „tyłem”) Tadzia Wesolowskiego (Artyści), czym zmylił w wybitny sposób obrońcę Nowaka, ale i tak nic z tego nie wyszło. Ta impotencja, psiakrew, — strzalał I tak 0:0 do przerwy.

Po przerwie obie drużyny wychodzą na boisko z silną wolą zwycięstwa. U starszych panów bowiem zwykło się mówić już tylko o silnej woli — ze siłami gorzej. Występuje to zwłaszcza jaskrawie u aktorów, nie więc dziwnego, że i na boisku słyszymy co chwile: „pas”. Zaczyna Wacek Jankowski, który na „arenę” w ogóle nie wychodzi. A tak pięknie do paury chodził... tylko, że też mu nic nie wychodziło. Pozycję jego, na skrzydle, obejmuje niezmordowany Tadzio Wesolowski, jedyna nadzieja (zupełnie jak w „Skizie” z Cwiklińska i nim właśnie w głównych rolach), kłocznie zgromadzonych i dopingujących go pań. Jak nie on to chyba nikt inny — chociaż Sołtys II na centrze, mimo podeszłego wieku, wykazuje też wcale niezły pociąg... do bramki. Trzeba obiektywnie przyznać, że Artysci grają bardziej fair i nie obserwuje się u nich np. takich „ohydnych” fauli jakie wyczyniał red. Targosz na obrońcy (a raczej prokuratorze ze sztuki „Przejrzały nasze oczy”) Ziejewskim. Przypuszczamy, że w napięciu tego rodzaju napadł „prasowych” nie będziemy osamotnieni i że „Echo Krakowa” podkreśli w sposób właściwy to „napastliwe” zachowanie się redaktora „Startu”, jako że ob. Ziejewski jest — jak szepczą z boku — zwolennikiem Cracovii.

A tymczasem aktorzy co chwileczkę schodzą i wychodzą — zupełnie jak na scenie. Widzimy więc kolejno Dwornickiego, Soleckiego, Borkowskiego II, Leśniewski i Żukowski dodają nowych sił. I nic. Ciągłe 0:0. Ściągają dla zmiany wyniku i barytona Wolaka. I rzeczywiście. Piękna cent

red. Targosza wyłapuje, mimo starań Wolaka (a może dzięki nim) sędzia Seichter, strzela nieuchronnie (z dwóch kroków) gola — niestety po gwizdku „słodko” sędziującego Gracza. Bo zemsta — jak już wspomnieliśmy — jest słodka. Jeden z najlepszych graczy prasowo-sędziowskich mec. Zastawniak schodzi na dłuższą chwilę z boiska. Przyczyna kontuzji jest... but. Ale kapitan związkowy KOZPN jest ambitny. I chociaż wszyscy się dziwią — a najwięcej leżacy na aucie (bocznym, nie sanitarnym, broń Boże), sfatygowany członek drużyny aktorskiej Jankowski — mec. Zastawniak przystępuje do dalszej gry o jedyną bucie. Ale artyści też nie śpią. Groźny przebój trójkłi środkowej ratuje ofiarnie Bill zagradzając w poprzek swym ciałem drogę do bramki. Ze pomocą sobie i ręką, to cóż się dziwić? W tym wieku to nie zdrożnego. Za to — z każdą minutą „popularyzujący się”. Tadzio Wesolowski ma okazję wycekwować wzorem Kossocka czy Parpana (wiadomo że kibic Cracovii) rzut wolny — niestety w aut (wiadomo, że Cracovia). I jeszcze kilka rewelacyjnych „główek” w niebo red. Habzdy i jedna główka w ziemię mec. Koscka (przypadkowo oczywiście, bo artyści-pięknoduchy odziedzyby chcieli naumyślnie), kilka potraczeń „hokejowych” sędziego Michalika i koniec meczu się zbliża. I po raz ostatni składa się do strzału nadzieja braci aktorskiej, ulubieniec pkił pięknej Tadzio Wesolowski... Niestety — kopnął w... ziemię. Impotencja — psiakrew — strzalał I tak 0:0 do końca.

I dalej nikt nie wszedł do Ligi. Najwięcej zadowolonym oczywiście z takiego przebiegu sprawy był — jak zdaliśmy zaobserwować po meczu — red. Statter, bo to i poziom był wyrównany i grali raz wreszcie prawdziwi amatorzy i mimo to publika dopisała — no i nikt

Tenisowe Mistrzostwa Polski

w Katowicach

Kto wygrał konkurs

W Katowicach rozpoczęły się XX Tenisowe Mistrzostwa Polski:

Wyniki pierwszych dwóch dni przedstawiają się następująco:

Gra pojedyncza panów:

Niestrój — Mądry 6:0 6:0 6:1.
Richter — Bałtała 6:0 6:1 6:0.
Horaln — Leżon 6:3 6:1 6:1.
Fraszewski — Kornuluk 8:6 8:6 3:6 6:2.
Beldowski — Wojciechowski 3:6 6:4 6:3 8:6.
Tomaszewski — Kopacz 6:0 6:2 6:0.
Borowczak — Księżopolski 6:0 10:8 6:2.
Olejnik — Strouhal 6:4 6:1 8:6.
Kolecz — Mrokowski 6:1 4:6 1:6 7:5 6:1.
Kurman — Tomaszewski 6:1 6:2 6:0.

Chytrowski — Piątek 6:3 3:6 6:1 3:5 6:1.
Jelonek — Hofman 2:6 6:2 6:3 6:4.
Gra podwójna panów:
Skarżyński, Jasiński — Mądry, Chciuk 6:4 4:6 6:4 4:6 6:4.
Gra mieszana:
Grzegorzewska J., Olszowski — Grotowska, Niestrój 7:5 6:3.
Szerawcówna, Skonecki — Jakubowska, Fraszeński 6:2 6:2.
Popławska, Bratek — Belchlewa, Borowczak 6:3 6:2.
Juniorzy:
Mieszkowski — Jelen 7:5 6:2.

Zgłoszenia na mistrzostwa

lekkoatletyczne Polski napływają

Jak wiadomo, w dniach 7 i 8 września odbędą się w Krakowie mistrzostwa lekkoatletyczne Polski w konkurencjach pań i panów. Zgłoszenia do mistrzostw już napływają. Ogółem zgłosiło się już 19 klubów i 109 zawodników. Ze znanych przede wszystkim nadeszło zgłoszenie Widuly. Będziemy więc mogli go wreszcie zobaczyć. Poza nim Marjan Hoffman z Częstochowy, Mucha, Kozubek, Kwaśniewska oraz znany nam z dawnych lat Kaz. Drezdowski do biegu na 400 m z płotkami. Zgłoszenia zasadniczo zamknięte zostają z dniem 28 sierpnia, jednak nadesłane w terminie późniejszym o ile będą miały datownik tego dnia będą respektowane.

Również nagrody napływają. Dla najlepszej drużyny mistrzostw męskiej przeznaczona jest nagroda Premiera Osóbki-Morawskiego, dla najlepszego zespołu żeńskiego nagroda PUWF i PW poza tym dotychczas ofiarowali nagrody prez. m. Krakowa, wiceprezydenci i szeregi innych.

Dla przypomnienia podajemy jeszcze raz minimum, które uprawniają do udziału w mistrzostwach:

Konkurencje męskie:

100 m — 11,6 sek., 200 m — 24,2 sek., 400 m — 55 sek., 800 m — 2,09 min., 1500 m — 28 min., 5000 m — 16,59 min., 110 m płotki — 17,8 sek., pchnięcie kulą — 12,50 m, rzut dyskiem — 36 m, rzut oszczepem — 47 min., rzut młotem — 36 m, skok w dal — 6,30 m, skok w wyż — 165 cm, skok o tyczce — 3,10 m, trójskok — 12,20 m. Nie wymagane są minima do 400 m z płotkami, biegu i chodu na 10.000 m.

Konkurencje żeńskie:

60 m — 8,6 sek., 100 m — 14,2 sek., 200 m — 30 sek., 800 m — 2,55 min., skok w dal — 4,40 m, skok w wyż — 27 m, pchnięcie kulą — 8,50 m. Nie wymagane jest minimum do biegu 80 m z płotkami.

Poza zawodnikami, którzy osiągnęli powyższe minima mogą brać udział ci wszyscy, którzy osiągnęli w ubiegłym roku wynik kwalifikujący ich do klasy „A”.

Tabela grupy II klasy A KOZPN

Nazwa klubu:	Cracovia	Zwierzyniecki	Łagiewianka	Korona	Prokocim	Sandecja	Biezanowianka	Gier	Wygranych	Nierozegranych	Przeigranych	Punktów		Bramek
												zyska-	straco-	
												nych	nych	
Cracovia		0:2 3:0 v.o.	0:5 6:0	3:1 8:1	7:1 5:1	2:1 17:0	2:1 17:0	12	9	1	2	20	4	57:13
Zwierzyniecki	2:0 0:3 v.o.		3:1 0:0	1:0 2:1	5:2 2:1	9:1 2:0	0:1 1:1	12	8	3	2	18	6	27:11
Łagiewianka	5:0 0:6	1:3 0:0		0:2 1:1	3:1 1:4	3:1 0:0	1:1 2:0	12	4	4	4	12	12	17:19
Korona	1:3 1:8	0:1 1:2	2:0 1:1		6:1 1:4	0:1 0:0	2:0 4:0	12	4	2	6	10	14	10:21
Prokocim	1:8 1:5	2:5 1:2	1:3 4:1	1:6 4:1		3:1 2:2	2:2 0:0	12	3	3	6	9	15	22:35
Sandecja	1:2 1:17	1:9 0:2	1:3 0:0	1:0 0:0	1:3 2:2	0:0 1:0		12	2	4	6	8	16	8:38
Biezanowianka	1:2 0:4	1:0 1:1	1:1 0:2	0:2 0:4	2:2 0:0	0:0 0:1		12	1	5	6	7	17	6:19

nie wszedł do Ligi. Nieco mniej jest zadowolony kapitan PZPN u pik. Reyman. Spodziewał się odkryć w tym spotkaniu kilka nowych talentów do reprezentacji Polski. Tymczasem poziom okazał się — że tak powiedzieć — „masowy”. Jest wprawdzie kilka jednostek rokujących duże nadzieje na przyszłość (Bill, Zastawniak, Seichter) brak im jednak jeszcze rutyny. Dobrze zapowiadają się redaktorzy Habzda, Targosz i Michalski, o ile tylko „start” im będzie dopisywał. Dalszą wielką niewiadomą okazał się natomiast, przewidziany na pozycję prawego łącznika ted. Soltykowski (Sport), który wbrew zapowiedziom jednak nie stawia się na start. Być może, że nie jest jeszcze w „ligowej” formie.

Sędzia spotkania p. Gracz zadowolony jest w pełni ze swojej funkcji i przebiegu meczu. „Udało mi się utrzymać — mówię dosłownie — obie drużyny w karbach, mianowicie, że niektóre jednostki zdradzały ekonomiczność do ostrej gry, czego jestem zdecydowanie przeciwnikiem”.

Ciekawa opinia wyraża bystry obserwator zawodów, „król strzelców” ligowej (przepraszam za to „niecenzuralne” obecnie słowo) Wisły, Wiktor Cholewa „Najwięcej zwrócił moją uwagę lewy łącznik napadu posiadający red. Habzda. Prasowy napastnik! Posiada doskonale warunki fizyczne, wspaniały bieg i zaskakujący strzał. Dobrze gra „główną” — ale bez głowy. Uważam, że stanowczo marnuje się na boisku — wole już, żeby pisał dalej recenzje... Nawet o mnie” — dodaje po pewnym charakterystycznym dla tego typowego piłkarza zastanowieniu się.

Na tym przerywam moje wywiady, bo oto zaczyna się druga część walk o wejście do Ligi. Zdzwizwie się zapewne, gdy powiem, że teraz dopiero walczą seniorzy. Artyści — Prasa. Dla zasadnienia — skład ekipy Aktorów, która pod wodzą humorysty Wyrwicza wkracza przy dźwię-

kach orkiestry na zieloną murawę. Najmłodszy tworzą atak: Mierzejewski, Gaczyński, Kieszczyński, Targowski, Jabłoński. Rezerwowi — to prezentujący nam już w poprzednim spotkaniu swe wspaniałe biegi Wacusi Janki. Pomoc: Ruszkowski Wojciech, Soltyś, Macherski i lotny baletmistrz Fabian na dodatek. Pomoc bowiem musi wspierać nie atak, a obronę w składzie: Ruszkowski Ludwik, który w tropikalnym hełmie już siedzi na krzeselku i Beroński, potrzebujący kilka minut czasu przed meczem, aby zewzduć ze siebie całą kolekcję swetrów i koszul, co chronić go ma od kataru na boisku. No i bramkarza, którym jest — jak dowcipnie zauważa prowadząca reportaż p. Zahorska — Piłarski z ulicy Piłarskiej. Że się „przejęczyca”, nie dziwnego, bo jak wyjaśnia, jest Tadeusz Piłarski najlepszym bramkarzem między knajpiarzami i najlepszym knajperem między aktorami. Publiczność oklaskami „rozgrzesza” omyłkę tym więcej, że dowiaduje się, iż występują jeszcze „na rezerwie” Baccarella i Melanowski, a sędziuje prawdziwy (bo w tożsą sędzia Kossowski, który miał gwizda używać dawnoka. Trochę od tej atmosfery ściśle sądowej odbiegają „sędzine boczne”. Beata Arleńska na rowerze i Irena Orska na... hulajnodze.

Jak wesele to wesele. Więc i stroje pod hasłem z Wesela: Ubrolem się, w comła młot. Bo grać wszyscy chcą. A Wyrwicz zachęca „drużynę”: „Naprzód wie! grać przytomnie, tylko waż: a kopać po mnie!” Ale apel to mało, gdy bramkarz Piłarski zamiast bronić zaczął się, siedząc pod parasolem wygodnie oparty o słupki, niczym w knajpce. Prasa prowadzi więc 1:0. Aktorzy zabierają się tak energicznie do roboty, że piłka staje się nie do użytku. Nowa jest dla nich bardziej „szczęśliwa”, bo nie trudno, ciągnąc ją na długim sznurze, przekroczyć z nią litne bramkową dzielnikową i to jeszcze przy dźwiękach skocz-

Spółród 516 kuponów konkursowych na wynik meczu Tarnovia—Wisła nadesłanych w terminie i myśl warunków konkursowych 21 uczestników przewidziało trafny wynik spotkania w tym dwóch „szczęśliwców”, typując Pirycha na strzelca pierwszej bramki podał tę samą minutę, mianowicie dwudziestą trzecią. Jest to więc bardzo rzadki wypadek w naszym konkursie, aby dwa kupony pochodzące z różnych i odległych od siebie miejscowości miały identycznie wypełnione kupony i — jak na podstawie wyniku uzyskanego na boisku można było stwierdzić, prawie w 100% odgadnięte.

Autorami tych kuponów okazali się dr Janina Nowakówna z Katowic i Stanisław Schlesinger z Przemyśla.

Jury konkursowe postanowiło tedy przyznać dwie pierwsze nagrody po 4.000 zł, w miejsce pierwszej 5.000 zł i drugiej 3.000 zł.

Trzecią nagrodę i czwartą (ufundowaną przez T. S. Tarnovia w Tarnowie) przyznano tym uczestnikom konkursu, którzy trafnie przewidzieli ogólny wynik i wynik do przerwy. Było ich siedmiu, lecz ani jeden nie odgadł trafnie strzelca bramki wzgl. minuty jej strzelenia.

W wyniku losowania trzecia nagroda przypadła p. Romanowi Taladze z Krakowa, a czwarta Fr. Podgórnikowi z Tarnowa.

Trzy nagrody pocieszenia, każda po zł 1.000 przyznano:

Marlanowi Futkowi z Tarnowa,
Janowi Kukulskiemu z Miechowa i
Mieczysławowi Ramzie z Częstochowy.

Wymienieni wyżej zwycięzcy konkursu zechcą o sobocie lub przez upoważnionych przedstawicieli zgłosić się w naszej redakcji w godzinach urzędowych celem odebrania nagród.

Przy tej okazji przypominamy, że tak jak w

poprzednich konkursach tak i w obecnym konkursie (Kto będzie mistrzem piłkarskim Krakowa) obowiązuje przy każdym kuponie opłata 10 złotych.

Równocześnie podajemy do wiadomości wszystkich uczestników obecnego konkursu, że termin nadsyłania odpowiedzi został ze względów zasadniczych skrócony do dnia 7 września do godz. 14 w południe, a nie jak poprzednio podane do dnia 11 września.

Groble w Lublinie

Zespół krakowski A klasy, Groble rozegrał w dniach 24 i 25 bm dwa mecze w Lublinie przeciw mistrzowi WKS Lublinianka i przeciw wice-mistrzowi SKS Społem.

W pierwszy dniu pokonał

Groble—Społem 7:3 (4:2)

demonstrując grą na wysokim poziomie technicznym i skuteczną grą ataku, który uzyskał punkty przez Kaletę II, Trojanę i Nastaboorskiego po 2 oraz Kaletę I (1).

W drugim dniu po równej walce uległ

Groble—Lublinianka 2:3 (2:1)

prowadząc jeszcze do przerwy 2:1. Strzelcem obu bramek był Wandas. Doznała gra Grobli podobala się licznie zebranej widowni, która schodzących do szatni zawodników drużyny krakowskiej oklaskiwała żywo wyrażając w ten sposób uznanie i zadowolenie z przebiegu gry. Warty zdobywa mistrzostwo Poznania w piłce nożnej.

W sobotę dnia 31 VIII. odbędą się w sali II. Domu Akademickiego zawody bokserskie

KS BAILDON (Śląsk) — GROBLE

W drużynie gości wystąpią czołowi pięściarze Śląska m. in. mistrz Szkocij, Badura, mistrz Śląska, Figiel oraz pogromca Grądkowskiego, Pawliczek.

Zespół Grobli walczył będzie w najlepszym swoim składzie z Piszczkiem, Pieniążkiem i Nowickim na czele.

Początek zawodów o godz. 19-tej.

KRAKOWSKIE TOWARZYSTWO KOLARSKIE

organizuje wycieczkę kolarską do Częstochowy na zjazd kolarski z okazji 40-tolecia Częstochowskiego Klubu Cyklistów. Wyjazd w dniu 31 sierpnia 1946 o godzinie 12-tej spod Zarządu Miejskiego (Pl. W.W. Świętych). Informacje bliższe udziela Sekretariat K. T. K., Garnarska boczna 3, w piątek dnia 30 sierpnia 1946 między godziną 18—21.

nego mazura. Zdobywca tej „bramki” jest przy poparciu całej drużyny aktorów baletmistrz Fabian. Nic dziwnego, że taki sposób uzyskania wyrównania spowodował protest jakiegoś żaływnego kibica, który dorwawszy skądś kalosza wtargnął na boisko, ubierając kalosz sędziemu zamiast biletu na głowę. Kalosz spadł na ziemię, a żądni zdobywca zwycięskiej bramki aktorzy, przeprowadzili nim momentalnie składny atak i mimo bohaterkiej „parady” bramkarza prasowego, kalosz zatrzepotał w siatce. Nie pomogło, że opasy kibic rozebrał się, niegroźnie zresztą. (rozpoznano w nim Filusa) do walki o zwycięstwo teamu prasowego. Aktorzy bronili się skutecznie i ofiarnie, toteż „trup padał gęsto”, ale wynik się utrzymał. Przypieczetował zwycięstwo Aktorów ich bramkarz Piłarski, który w międzyczasie skończył czytać gazetę, a chcac po tak długim siedzeniu prawdopodobnie „wziął na stronę” spuścił w bramce... kurtynę (nic więcej — pod gwarancją!) z uspokajającym napisem: „Wracam zaraz”.

Z dumna więc miną przy wtórze orkiestry ścigając nieśmiertelną Wyrwicz resztki swej drużyny z pola walki. „Bolesne straty” zniosła z placu boju bowiem uprzednio własna obsługa sanitarna „siostry miłośniczka” Klara Sarnecka i Ewa Stojowska. „Kontuzje” okazały się zresztą niegroźne i pozwoliły wszystkim udać się o własnych siłach do Gospody Aktorów, na rozdanie nagród, mistrza Solskiego i „Startu”.

Wywiad z kierownictwem „drużyny” ustalił, że z pupilów swoich jest ono po dzisiejszych meczach w pełni zadowolone i przewiduje wyraźną poprawę „formy zawodników” po przeżyciu „obozu kondycyjnego” w schronisku aktorów-weteranów w Skolimowie, na które to schronisko dochód z imprez dzisiejszych został przeznaczony.

mgr. Jan Rotter

Komunikat „Automobilklubu

Polskiego” Oddział w Krakowie

W dniach 5, 6 i 7 września organizuje Główna Komisja Sportowa Automobilklubu Polskiego zawody sportowe, stanowiące imprezę otwartą pod nazwą „Pierwszy powojenny Raid A. P. z udziałem Polskiego Związku Motocyklowego. — Zawody Krajowe.

Raid będzie trwał trzy dni — czwarty dzień t. j. 8 września stanowi dzień wypoczynku i w dniu tym odbędzie się obliczanie wyników przez Komisję Sportową, a wieczorem rozdanie nagród.

Zawody składać się będą z następujących 4-ch obowiązkowych prób:

Jazda okreźna trzeczdnioła, po przepisanej trasie, łącznie około 1.000 km i z przepisana szybkością i w ustalonych granicach;

próba uruchomienia silnika zimnego;

próba zrzeczości na dystansie około 300 m;

próba zrywów i hamowania.

Każdy zawodnik ma prawo wyboru jednej z niżej podanych tras z miejscowości wyjściowych: Z Bydgoszczy, Gdyni, Jeleniej Góry, Katowic, Krakowa (Od Katowic), Łodzi, Poznania, Szczecina i Warszawy.

Trasa dla uczestników raidu oddziału krakowskiego Automobilklubu Polskiego przebiegać będzie: z Krakowa przez Katowice, Częstochowę, Łulułów, Pleszew do Poznania, skąd przez Jarocin, Pleszew, Kepno, Namysłów, Opole spowrotem do Katowic, a wreszcie przez Bytom, Opole, Wrocław, Złotoryję do Jeleniej Góry, gdzie nastąpi rozwiązanie raidu.

Wyjazd automobilistów krakowskich na punkt wyjściowy do Katowic nastąpi dnia 4 września o godz. 17-iej z Rynku Głównego z przed gmachu Starego Ratusza.

W pierwszym dniu zgłoszeń do raidu zgłosiło się już 7-miu kierowców z mistrzem Polski Janem Ripperem na czele.

Krakowski Oddział Automobilklubu podaje, że wszelkich informacji związanych z nadchodzącym raidem, który w całej Polsce wywoła olbrzymie zainteresowanie, udziela się w sekretariacie, w Krakowie, Rynek Główny 23, II piętro.

Jak się dowiadujemy, Oddział Krakowski Automobilklubu Polskiego, na którego czele stoi prezydent miast St. Wołas postanowił w dniu wyjazdu na raid do Katowic urządzić uroczystą inaugurację sezonu, której program i szczegóły, podane zostaną w osobnym komunikacie.

Nowy Zarząd Klubu Sportowego.

Z. W. M. „Zryw”

Na zebraniu Klubu Sportowego Z. W. M. „Zryw” w dniu 10 sierpnia dokonano wyboru nowego zarządu w następującym składzie:

Prezes honorowy: ob. Wołas Stefan, prezes: ob. Woliński Zbigniew, I wiceprezes: ob. Dziwilił Stefan, II wiceprezes: ob. Krzywdziak Eugeniusz, sekretarz: ob. Elwer Kazimierz, skarbnik: ob. Małecki Jan, kierownik gospodarczy: ob. Kłoczek Adam, członkowie Zarządu: ob. Soltyś, Kasperek, Wójcik, Waliłgora, Kopystyński, Czyżowski, Szydłowski, Bartik, Gwiżdż, Łopot, Strzelecki, Olewiński.

Klub Sportowy „Zryw” wznowił wpisy do wszystkich swych sekcji: piłki nożnej, lekkoatletycznej, bokserskiej, pływackiej, narciarskiej, tenisu stołowego. Wpisy przyjmuje Sekretariat Klubu przy Alei Słowackiego 46, II piętro, od godz. 17-tej do 21-iej.

wietlica kulbowa czynna codziennie od godz. 15—22-giej.

TSO Gumownia (Trzebinia) — WCKS Wawel (Kraków) 5:1 (3:0)

Zawody towarzyskie rozegrane w Trzebinii pomiędzy TSO Gumownia (Trzebinia)—WCKS Wawel (Kraków) zakończyły się zasłużonym zwycięstwem Gumowni w stosunku 5:1 (3:0).

Bramki dla aGumowni zdobyli Kurzymyski 4 i najbardziej pracowity na boisku zawodnik Kołodziej 1. Poza tym na wyróżnienie zasługują Wójcik w Pomocy i stale poprawiający się bramkarz Mroczek Fr. Zespół Wawelu wypadł bardzo błado i tylko zdobywca honorowej bramki, lewy łącznik zasługuje na wyróżnienie. Sędzia Burkot słaby.

RKS. Kopalnia „Szombierki” mistrzem okręgu Opolskiego

R. K. S. KOP. SZOMBIERKI —

R. K. S. LINIARNIA KARB. (BYTOM) 7:1 (3:1)

Był to ostatni mecz z cyklu rozgrywek pięciu mistrzów grupowych o wyłonienie mistrza Okręgu. Szombierki zagrały bardzo dobrze, nie dopuszczając gospodarzy do głosu. Mecz stał na wysokim poziomie i prowadzony z obu stron fair. Bramkami podzielił się cały atak. Bramkarz Ksol uchronił gospodarzy od większej porażki. Sędzia Nalepa miał łatwe zadanie; wywiązał się bardzo dobrze. Widzów około 2 tysiące. Należy zaznaczyć, że drużyna Szombierki zdobyła mistrzostwo swej grupy bez straconego punktu a w rozgrywkach o mistrzostwo okręgu zdobyła definitywnie mistrza bez porażki.

Szombierki poszukują przeciwników na wyjazd i u siebie. Pisma proszę kierować na adres: Burkowski E., Bytom, ul. Powstańców-Warszawskich 2.

cl. Tabela kl. A Okr. Częstochowskiego

Po ostatnim zwycięstwie Skry na CKS ostateczna tabela mistrzostw Okręgu Częstochowskiego przedstawia się następująco:

	gier	pkt.	st. br.
1) Skra	12	20	49:13
2) Victoria	12	18	38:15
3) CKS	12	18	50:20
4) WKS Wieluń	12	10	21:29
5) Stradom	12	9	24:35
6) Kolejowy	12	8	26:50
7) Unia Radomsko	12	1	10:57

Jak widać z tabeli, Skra zdobyła mistrzostwo zdecydowanie. Victoria zdobyła drugie miejsce tylko dzięki lepszemu stosunkowi bramek. Natomiast pozostałe drużyny poza Skrą, Victorią i CKS zajmują dużo gorsze pozycje punktowe.

Zawody pływackie

Polonia (Bytom) — KSZO. (Ostrowiec)

W dniu 25 b. m. odbyły się w Ostrowcu Świętokrzyskim zawody pływackie i mecz w

piłkę wodną, pomiędzy bytomską Polonią i Klubem Sportowym Zakładów Ostrowieckich, — mistrzem Polski w piłkę wodną na rok bieżący.

W zawodach pływackich K. S. Z. O. sięgnął do swych bogatych rezerw, zaś mecz w piłkę wodną rozegrał w swym najsilniejszym składzie.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

100 m st. dow.: 1) Rybkowski (KSZO) 1,11,1 min.; 2) Papis (Polonia) 1,13,5 min.
200 m st. klas.: 1) Zuchowski (KSZO) 3,12,9 min.; 2) Gankiewicz (Polonia) 3,18,9 min.
100 m st. grzbiet.: 1) Zemer (Polonia) mistrz Polski 1,22 min.; 2) Choma (Polonia) 1,26 min.
3X100 st. zmiennym: 1) Polonia 4,13,4 min.; 2) K. S. Z. O. 4,16,6 min.
5X50 m st. dowolnym: 1) K. S. Z. O. 2,43 min.; 2) Polonia 2,56,6 min.

Ponadto odbyły się biegi pań i juniorów. W konkurencjach kobiecych na uwagę zasługuje czas Wójcikiej (Polonia) mistrzyni Polski 3,37 min., uzyskany na 200 m st. klas. i płynącego pięknym stylem 12-letniego chłopca (styl grzbietowy) Frańczuka (Polonia) 1,33,7 min.

Dobry czas osiągnął również juniorek KSZO. Sipiński 1,20,1 min. na 100 m st. dow. Sztafetę 3X50 m juniorów wygrało KSZO, w czasie 2,02,8 min.

Mecz piłki wodnej przyniósł zdecydowane zwycięstwo drużynie KSZO. 8:0 (3:0).

J. Ch.

R. S. K. O.

TERMINARZ

wylosowanych rozgrywek o mistrzostwo piłki nożnej Robotniczych Klubów Sportowych, zrzeszonych w R. S. K. O.

8 września 1946:

Grupa I. Garbarnia—Tonianka, Tramwaj—Chelmińska.
Grupa II. Nadwiślan—Korona, Kinowiec—Związkowiec.
Grupa III. Legia—TUR Podgórski, Zryw Krak.—Bronowicki.
Grupa IV. Zryw Chrzanów—Chelmek.

15 września 1946:

Grupa I. Płaszowianka—Tramwaj, Chelmińska—Tonianka.

Grupa II. Korona—Tęcza, Nadwiślan—Związkowiec.

Grupa III. Kobierzanka—Zryw Krak., Bronowicki—TUR Podg.

Grupa IV. Świt Nowy Sącz—Zryw Chr.

22 września 1946:

Grupa I. Tramwaj—Garbarnia, Płaszowianka—Chelmińska.

Grupa II. Korona—Kinowiec, Tęcza—Nadwiślan.

Grupa III. Zryw Kr.—Legia, Kobierzanka—Bronowicki.

Grupa IV. Chelmek—Zryw Chr.

29 września 1946:

Grupa I. Garbarnia—Chelmińska, Płaszowianka—Tonianka.

Grupa II. Korona—Związkowiec, Kinowiec—Tęcza.

Grupa III. Bronowicki—Legia, Kobierzanka—TUR Podgórski.

Grupa IV. Zryw Chrzan.—Świt Nowy Sącz.

6 października 1946:

Grupa I. Garbarnia—Płaszowianka, Tramwaj—Tonianka.

Grupa II. Nadwiślan—Kinowiec, Związkowiec—Tęcza.

Grupa III. Legia—Kobierzanka, Zryw Kr.—TUR Podgórze.

Grupa IV. Chelmek—Świt Nowy Sącz.

13 października 1946:

Grupa IV. Świt Nowy Sącz—Chelmek.

Kluby na pierwszym miejscu są gospodarzami i zawiadamiają przeciwnika o godzinie i miejscu spotkania.

W razie niestawienia się do rozgrywek, drużyna traci punkty i ponosi kosztą przewidziane przepisami KOZPN, oraz zostaje wyeliminowany z dalszych rozgrywek.

Zebrań kierowników wszystkich zainteresowanych klubów odbędzie się w środę dnia 4-go września 1946 o godz. 6 popoł. w lokalu RSKO ul. Sławkowska 6, i p.

RKS Liniarnia (Bytom) — RCKS Czeladź 3:1 (1:1)

Po przykrych porażce odniesionej w osłabionym składzie z RKS Szombierki (mistrzem Śląska Opolskiego) wicemistrz Śląska Opolskiego RKS Liniarnia zrehabilitował się w oczach swych sympatyków, zwyciężając mistrza Zagłębia RSKS Czeladź w stosunku 3:1 na jego własnym boisku.

Ładne i szybkie tempo rozegrane w Czeladzi zawody towarzyskie potwierdziły słuszność zakwalifikowania RKS Liniarnia do A klasy, w której w czasie nadchodzących mistrzostw będzie groźnym partnerem.

Przez swoją grę fair wyrównana technicznie i grająca dobrze zespołowo RKS Liniarnia zyskała sobie sympatię obiektywnej publiczności Zagłębia.

Katowickie Społem rewanżuje się

Społem (Katowice) Społem Kraków 4:2 (2:1)

Po ładnej i zaciętej grze Katowice zrewanżowały się za poniesioną porażkę w Krakowie w ubiegły piątek w stosunku 8:2.

Katowickie Społem zasilone kilkoma graczami czołowych drużyn śląskich przedstawiało się jako drużyna szybka i dobra technicznie. Atak śląski sprawił miłą niespodziankę grając bez zarzutu, w przeciwieństwie do gry w Krakowie, gdzie był najsłabszą formacją. Krakowianie zagrali dużo słabiej. Liczny start w meczach osłabił ich kondycyjnie.

Zawody rozpoczęły się przewagą Krakowa. Wynikiem jej była ładna bramka strzelona przez Perza. Katowice przejęły jednak inicjatywę w swoje ręce i do końca byli w przewadze. W tym czasie Krakowianie ograniczyli się do wypadów, które dzięki wybitnemu pechowi nie zakończyły się bramkami.

Bramki strzelili dla Katowic Potlarz 2, Maciuga i Krzyszkowski, dla Krakowa Perz 2. Na wyróżnienie zasługuje bramkarz Gola z Krakowa za ofiarną grę. Sędzia b. dobry.

ZEBRANIE CZŁONKÓW ZARZĄDU KLUBU SPORTOWEGO „JUVENIA” odbędzie się w poniedziałek dnia 2-go września o godz. 19.30 wieczorem w lokalu przy ulicy Skarbowej L. 2.

Komunikat Nr. 31/46

W nadchodzącą niedzielę rozegrane zostaną następujące zawody o mistrzostwo Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej.

KLASA A

Cracovia—Wisła boisko Cracovii godz. 17-ta.

KLASA B

Wawel—Pocztowy boisko Olszy godz. 10-ta.
Olsza—Grzegorzec, boisko Olszy, godz. 16.30.
Rakowiczanka—AKS Czyżyny boisko Rakowiczanki godz. 14-ta.

ZAWODY TOWARZYSKIE

Bieżanówianka—Wolania, boisko Bieżanówianki godz. 16-ta.
Prądniczanka—Wisła I B. boisko Prądniczanki, godz. 14.30.
Płaszowianka—Korona, boisko Płaszowianki, godz. 16-ta.

WYLOSOWANY TERMINARZ ROZGRYWEK FINAŁOWYCH

o mistrzostwo Okręgu Krakowskiego na 1946 r. który przedstawia się następująco:

25. 8. 1946 r. Cracovia—Garbarnia boisko Cracovii godz. 17-ta;
29. 8. 1946 r. Garbarnia—Wisła boisko Garbarni godz. 17-ta;
1. 9. 1946 r. Cracovia—Wisła boisko Cracovii godz. 17-ta;
5. 9. 1946 r. Wisła—Garbarnia boisko Wisły g. 17-ta;
8. 9. 1946 r. Garbarnia—Cracovia boisko Garbarni godz. 10.30;
12. 9. 1946 r. Wisła—Cracovia boisko Wisły g. 16.30.

Kluby wymienione na pierwszym miejscu są gospodarzami.

Postanowiono przełożyć zawody o mistrzostwo Kl. „A” KOZPN: Dąbski—Garbarnia z dnia 25. 8. 1946 r. na dzień 1. 9. 1946 r. boisko Dąbskiego KS godzina 10-ta rano.

Zweryfikowano zawody o mistrzostwo

KL. „A” KOZPN:

Garbarnia—Chelmek 4:0 i 2 pkt dla Garbarni;
Garbarnia—Krowodrza 2:1 i 2 pkt dla Garbarni;

Chelmek—Garbarnia 5:1 i 2 pkt dla Chelmka;

Garbarnia—Bocheński v. o. 3:0 i 2 pkt dla Garbarni, Bocheński KS zeszedł z boiska w 43 minucie gry.

Wobec zweryfikowania zawodów Garbarnia—Bocheński jak pkt 57 niniejszego protokołu załatwia się odmownie protest Bocheńskiego KS z dnia 11. 6. 1946 r. L. Dz.: 103/46.

Kaucja protestacyjna w kwocie zł. 300.— wpłacona w dniu 12. 6. 1946 r. za kwitem Nr. 792 przepada na rzecz KOZPN.

Cracovia—Zwierzyniecki v. o. 3:0 i 2 pkt dla Cracovii. W Zwierzynieckim KS brał udział zawodnik usunęty przez sędziego z boiska, tym samym był do dalszej gry nieuprawniony.

(Zawodnik ten wszedł na boisko niezauważony przez sędziego).

Wisła—Fablok 8:0 i 2 p. dla Wisły;
Tarnovia—Dębnicki 4:0 i 2 p. dla Tarnovii;
Wisła—Borek 4:1 i 2 p. dla Wisły;
Wisła—Dębnicki 6:1 i 2 p. dla Wisły;
Wisła—Tarnovia 4:1 i 2 p. dla Wisły.

Zweryfikowano zawody o mistrzostwo

KL. „B” KOZPN:

Nadwiślan—Olsza 1:0 i 2 p. dla Nadwiślan;
Nadwiślan—Czarni 0:0 i 1 p. dla obu klubów;

Pocztowy—Bromowianka 3:2 i 2 p. dla Pocztowego;

Kmita—Czyżyny 0:0 i po 1 p. dla obu klubów;
Wolania—Juwenia 2:1 i 2 p. dla Wolanii;

Legia—Juwenia 3:1 i 2 p. dla Legii.

Zweryfikowano zawody o mistrzostwo

KL. „C” KOZPN:

Wolanka—Przegorzalanka 1:1 i po 1 p. dla obu klubów;

Wolanka—Pychowianka 1:0 i 2 p. dla Wolanki;

Skawinka—Mydniczancka 8:0 i 2 p. dla Skawinki;

Społem—Raba 2:0 i 2 p. dla SKS Społem;

Społem—Przegorzalanka 1:0 i 2 p. dla SKS Społem;

Pychowianka—Przegorzalanka 2:2 i po 1 p. dla obu klubów;

Skawinka—Chelmińska 2:0 i 2 p. dla Skawinki;

Miechów—Związkowiec 2:1 i 2 p. dla Miechowa;

Czarnochowice—Kinowiec 4:1 i 2 p. dla Czarnochowic;

Milicjiny—KSZWM Zryw 13:0 i 2 p. dla Milicjiny;

Czarnochowice—Związkowiec 4:2 i 2 p. dla Czarnochowic.

Kinowiec—Puszcza 1:1 i po 1 pkt dla obu klubów.

Pychowianka—Chelmińska 4:4 i po 1 pkt dla obu klubów;

Społem—Pychowianka 2:0 i 2 pkt dla SKS Społem;

Skawinka—Przegorzalanka 4:2 i 2 pkt dla Skawinki;

Wolanka—Kobierzanka 1:1 i po 1 pkt dla obu klubów.

Tramwaj — Miechów, v. o. 3:0 i 2 p. dla TS. Tramwaj, a to zgodnie z Postanowieniami odnoszącymi się do zawodów o mistrzostwo §§ 28 i 32 punkt b).

Tymczasem załatwia się pismo TS. Tramwaj z dnia (bez daty) L. dz. Sekr. 57/46.

Wobec zweryfikowania zawodów o mistrzostwo Kl. „C” KOZPN: Kinowiec—Puszcza jak pkt 69 niniejszego protokołu załatwia się odmownie protest KS Kinowiec z dnia 29. 7. 1946 r. (bez liczby) albowiem po przeprowadzeniu szczegółowych dochodzeń okazało się iż w zawodach powyższych w barwach KS Puszcza brał udział zgłoszony i uprawniony do gry zawodnik KS Puszcza Wójcik Roman.

Wobec zweryfikowania zawodów o mistrzostwo Kl. „C”: Wolanka—Kobierzanka odbytych w dniu 4. 8. 1946 r. po przeprowadzonych dochodzeniach załatwia się odmownie protest KS Wolanka z dnia 6. 8. 1946 r. (bez liczby) z braku podstaw do uwzględnienia.

Kaucja protestacyjna w kwocie zł. 300.— wpłacona w dniu 6. 8. 1946 r. za kwitem Nr. 1096, przepada na rzecz KOZPN.

W związku ze zweryfikowaniem zawodów o mistrz. Kl. „C” KOZPN: w dniu 7. 7. 1946 r.: Wolanka—Przegorzalanka 1:1 i po 1 pkt dla obu klubów i zreasumowaniem uchwały WG i D. KOZPN. zamieszczonej w komunik. KOZPN Nr. 13/46, nakładającej 8-miesięczną dyskwalifikację zawodnika KS Przegorzalanka Bogusia Jana i RKS Chelmińska Waligórze Franciszka odrzuca się protest KS Wolanka z dnia 3. 7. 1946 r. L. Dz.: 43/46.

Kaucja protestacyjna w kwocie zł. 300.— wpłacona w dniu 8. 7. 1946 r. za kwitem Nr. 924 przepada na rzecz KOZPN.

Tyranowski Jan z KS Garbarnia 2-miesięczną dyskwalifikacją za rozmyślne kopnięcie przeciwnika przy piłce na zawodach o mistrzostwo Kl. „A” KOZPN: Garbarnia—Chelmek odbytych w 18. 8. 1946 r.

Skrzyński Józef z KS Garbarnia surową naganą za niesportowe zachowanie się (krytykowanie o-

rzeczeń sędziego) na zawodach o mistrzostwo Kl. „A” KOZPN: Garbarnia—Krowodrza odbytych w dniu 8. 8. 1946 r.

Gruca Adam z KS Garbarnia surową naganą za krytykowanie orzeczeń sędziego na zawodach o mistrzostwo Kl. „A” KOZPN: Chelmek—Garbarnia odbytych w dniu 11. 8. 1946 r.

Ochmański Józef 2-miesięczną dyskwalifikacją za brutalną i niebezpieczną grę na zawodach o mistrzostwo Kl. „C” KOZPN: Wolanka—Przegorzalanka odbytych w dniu 7. 7. 1946 r.

Glikelli Marian z KS Przegorzalanka 2-tygodniową dyskwalifikacją za niesportowe zachowanie się pomimo dwukrotnego upomnienia na zawodach j. w.

Pstruś Wiktor z KS Wolanka 1-tygodniową dyskwalifikacją za niebezpieczną grę na zawodach j. w.

Klich Andrzej i Wolfinger Aleksander, obaj z KS Nadwiślan surową naganą za niesportowe zachowanie się na zawodach o m. Kl. „B” KOZPN: Nadwiślan—Czarni, odbytych w dniu 28. VII. 1946 r.

Basista Józef, kapitan drużyny KS Pychowianka, 2-tygodniową dyskwalifikacją oraz pozbawieniem godności kapitana drużyny na przeciąg 2 miesięcy za nieposłuszeństwo względem sędziego na zawodach o m. Kl. „C” KOZPN: Pychowianka—Wolanka odbytych w dniu 21. VII. 1946 r.

Trzaska Kazimierz, Kowalski Stefan, Kaputa Edward, Basista Józef, Brożek Adam, Lipka Henryk, Oleksyd Leopold, Klichowski Adam, Siwek Marian, Różycki Jan, Lipka Ryszard, Tarnowski Józef — wszyscy z KS Pychowianka, surową naganą za niesportowe zachowanie się na zawodach o m. Kl. „C” KOZPN: Pychowianka—Wolanka odbytych w dn. 21. VII. 1946 r. na boisku KS Przegorzalanka.

Biskup Antoni z KS Czarnochowice 3-miesięczną dyskwalifikacją za brutalną grę na zawodach o m. Kl. „C” KOZPN: Czarnochowice—Związkowiec, odbytych w dn. 28. VII. 1946 r.

Liszka Stanisław z Dębnickiego KS 4-tygodniową dyskwalifikacją za słowną obrazę sędziego liniowego na zawodach o m. Kl. „A” KOZPN: Wisła—Dębnicki, odbytych w dniu 25 VII. 1946 r.

Zaka Aleksandra kapłana drużyny Bocheńskiego KS pozbawieniem kapitaństwa drużyny na okres 12-miesięcy za protesty wobec sędziego na zawodach o mistrzostwo Kl. „A” KOZPN: Garbarnia—Bocheński odbytych w dniu 9. 6. 1946 r.

Kolawiński Mieczysław, Kopacz Franciszek, Zaba Aleksander, Łach Mieczysław, Kędzierski Edward, Dziurzycki Władysław, Mastaj Marian, Markiewicz Stanisław, Dyccjan Józef, Arłamowski Stanisław, Mastaj Jan i Samodej Lucjan wszystkich z Bocheńskiego KS surową naganą za zejście z boiska na zawodach j. w.

Ukarano kierownika sekcji p. n. RKS Chelmek ob. Krawczyka Bronisława i roczną dyskwalifikacją od sprawowania jakichkolwiek funkcji w klubach i władzach piłkarskich za udział w bójce na zawodach o mistrzostwo Kl. „A” KOZPN: Garbarnia—Chelmek odbytych w dniu 18. 8. 1946 r.

UKARANO KLUBY

Bocheński KS grzywną w kwocie zł. 3.750.— zł. za zejście z boiska podczas zawodów o mistrzostwo Kl. „A” KOZPN: Garbarnia—Bocheński odbytych w dniu 9. 6. 1946 r.

KS Czarni grzywną Zł. 1000.— za mylne wypiekanie kart sędziowskich na zawody o m. Kl. „B” KOZPN: Nadwiślan—Czarni, odbyte 28. VII. 1946 r.

KS Pychowianka grzywną Zł. 1000.— za nie należyte utrzymanie porządku na zawodach o m. Kl. „C” KOZPN: Pychowianka—Wolanka, odbytych w dniu 21. VII. 1946 r.

Ostrzega się KS Pychowianka, iż w razie powtórzenia się jakichkolwiek incydentów, podobnych, jak na zawodach o m. Kl. „C” KOZPN: Pychowianka—Wolanka, odbytych w dn. 21. VII. 1946 r., WGid. KOZPN wycofanie w stosunku do KS Pychowianka jak najsurowsze konsekwencje statutowe, aż do rozwiązania Klubu włącznie.

Zreasumowano uchwałę WGid. KOZPN z dn. 19. VI. 1946 r. ogłoszoną w kom. KOZPN Nr. 21/46. odnośnie ukarania zawodnika KS TUR Podgórski: Jodłowskiego Tadeusza 6-miesięczną dyskwalifikacją i znosi się wymienionemu powyższą karę, a karze się zawodnika KS TUR Podgórski Kucharskiego Mariana 6-miesięczną dyskwalifikacją, albowiem dochodzenia dodatkowe wykazały, że przewinienie zostało dokonane przez zawodnika Kucharskiego Mariana.

Tym samym załatwia się pismo KS TUR Podgórski z dnia 8. VIII. 1946 r. (bez liczby).

Zreasumowano uchwałę WGid. KOZPN, zamieszczoną w komunikacie Kr. OZPN Nr. 13/46 nakładającą 8-miesięczną dyskwalifikację na zawodnika KS Przegorzalanka Bogusia Jana i RKS Chelmińska Waligórze Franciszka, a ukarać 8-miesięczną dyskwalifikacją zawodnika RKS Chelmińska Waligórze Franciszka i KS Przegorzalanka Wawre Franciszka za umyślne kopanie się bez piłki oraz wzajemne czynne znieważenie się na zawodach o m. Kl. „C” KOZPN: Przegorzalanka—Chelmińska, odbytych w dniu 5. V. 1946 r., na boisku KS Wolanka.

Równocześnie karze się dodatkowo zawodnika Wawre Franciszka z KS Przegorzalanka 4-miesięczną dyskwalifikacją za затягanie faktycznego stanu na powyższych zawodach, albowiem na podstawie protokółarnego przesłuchania zawodników: Bogusia Jana i Wawry Franciszka z KS Przegorzalanka stwierdzono, że wykluczonym z boiska zawodnikiem KS Przegorzalanka był Wawro Franciszek, a nie Bogus Jan, jak mylnie zapodał w karcie sędziowskiej sędzia powyższych zawodów.

Postanowiono również odwieść pisemnie zawodnika KS Przegorzalanka Bogusia Jana, jako mylnie ukaranego, a zawiesić zawodnika Wawre Franciszka z KS Przegorzalanka.

Ukarac kierownictwo sekcji piłki nożnej KS Przegorzalanka naganą.

Zreasumowano uchwałę WG. i D. KOZPN. ogłoszoną Kom. KOZPN. Nr. 12/46 z dnia 9. V. 1946 r. i anulowano całkowicie karę 4-miesięcznej dyskwalifikacji zawodnikowi Mlekojowi Janowi z KS Wierchy (Rabka) za rzekome podpisanie drugiego zgłoszenia dla TS Wisła (Kraków) albowiem po przeprowadzonej identyfikacji stwierdzono, że jest dwóch zawodników o identycznym imieniu i nazwisku urodzonych w Rabce, z których jeden jest zawodnikiem KS Wierchy (Rabka), drugi TS Wisła (Kraków).

Tymczasem załatwia się pisma: KS Wierchy (Rabka) Nr. 10/46, z dnia 15. 5. 46. Pododziału Podokręgu Podhalańskiego w Nowym Targu L. dz. 63/46 z dnia 8. VII. 1946 r. i Podokręgu Podhalańskiego w Nowym Sączu z dnia 12. VII. 1946 r. L. dz. 63/46.

Z uwagi na rozbieżności w sprawozdaniach kasowych z zawodów eliminacyjnych: TS Tarnovia — Bocheński KS odbytych w dniu 28. X. 1945 r. w Tarnowie — Wydział Gier i Dys